

ת"פ 11462/01/15 - מדינת ישראל נגד אנדרי ויצמן

בית משפט השלום בראשון לציון

18 מאי 2016

ת"פ 11462-01-15 מדינת ישראל נ'
ויצמן

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
אנדרי ויצמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאלה שדה ועו"ד שירן קון יגר

הנאשם וב"כ עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע לגניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב. לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ביחד עם סעיף 29א. וסעיף 31 לחוק זה.

ואלה עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם: במועדים הרלבנטיים לכתב האישום הייתה חברת א.א. טסה (להלן- "החברה") הבעלים של רכב מסוג פולקסווגן שמספרו 6893673 (להלן- "הפולקסווגן"), והנאשם היה עובד החברה. עובר לתאריך 11.6.14 העביר הנאשם לאמיר חאג יחיא (להלן- "אמיר") את מפתח הפולקסווגן וקוד הקודן שלה על מנת שזה ישכפל מפתח תואם. בהמשך לאותן נסיבות, שכפל אמיר את מפתח הפולקסווגן, העתיק את קוד הקודן שלה על דף נייר ומסר את שניהם לידי מחמד אבו דיה (להלן- "מחמד") על מנת שזה יוכל לשלוח אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן- "האחרים") לגנוב אותו בהמשך. בתאריך 11.6.14 בשעה 20:30 לערך מסר הנאשם לאמיר שהפולקסווגן חונה ברחוב הרצל 19 ביהוד (להלן- "מקום הגניבה"). אמיר העביר את המידע למחמד. בהמשך לאותן נסיבות, באותו היום, בשעה 22:26, במקום הגניבה, נכנסו האחרים לפולקסווגן, הניעו אותה באמצעות המפתח המשוכפל וקוד הקודן וגנבו אותה. במעשיו אלה סייע הנאשם לגנוב רכב בצוותא.

על פי הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. לא נתגבשה הסכמה עונשית.

בהחלטת מיום 21.10.15 הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. התסקיר התקבל וביום 30.3.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך תסקיר מפורט בעניינו של הנאשם ובסופו המלצה להטיל על הנאשם ענישה חינוכית ושיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות ומאסר על תנאי. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה להטיל על הנאשם בנוסף צו מבחן לפי שהוא סבור כי הנאשם אינו בשל להשתלב בטיפול, אולם שירות המבחן קבע כי ענישה שיקומית תסייע לנאשם להפנים את חומרת העבירה ותצמצם את הסיכון להישנות עבירות מצדו. מתוך המפורט בתסקיר עולה כי הנאשם בן 39, אב לשלושה ילדים בגילאי 10-3 אשר נפרד לאחרונה מאשתו. הנאשם עובד מזה כשנתיים כמנופאי בחברה בעלת הרכב נשוא כתב האישום והנאשם מסר כי ממוניו אינם יודעים אודות ההליך הפלילי הנוכחי. ממכתב שהוצג בפני שירות המבחן עולה כי ממוניו של הנאשם שבעי רצון מתפקודו בעבודתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא כנהג. כמו כן צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ואולם קיים נגדו תיק מב"ד בו הוגש כתב אישום בחשד לביצוע עבירה דומה לנוכחית מיום 10.2.14. באשר להתייחסות הנאשם לעבירה צוין כי הנאשם מסר שלא שקל את השלכות מעשיו, כי נכנע ללחצים שהפעיל עליו אמיר ושלל קבלת תמורה כספית עבור מעשיו. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה במידה מסוימת להסביר את המניעים שעמדו בבסיס התנהגותו ונטה לרציונליזציה, אך לצד זאת הביע תחושות של בושה וחרטה על התנהגותו וציין כי ההליך מהווה גורם מרתיע עבורו. שירות המבחן התרשם כי קשייו של הנאשם להעמיק התייחסותו לעבירה קשורים להליך הגירושין בו הוא מצוי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד באופן תקין ונורמטיבי, כי בעיתוי הנוכחי מצוי במשבר אישי וזוגי מורכב וכי ייתכן כי הקשיים הקשורים בקשר הזוגי הובילו את הנאשם לערעור גבולותיו הפנימיים ולפעולה מתוך "עצימת עיניים" ונטייה לאימפולסיביות. שירות המבחן ציין כי לא התרשם מדפוסים עברייניים בנאשם וכי הנאשם מבין את שגיאתו והשלכות מעשיו. שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון מסוים להישנות עבירות מצד הנאשם, אולם ציין גורמי סיכוי לשיקום לרבות שיתוף הפעולה המלא שגילה הנאשם והתייחסותו הרצינית להליך המשפטי ולהליך האבחון.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. לטענתה המלצת שירות המבחן חורגת ממדיניות הענישה הראויה אף ביחס לנאשם ואף ביחס לעונשם של נאשמים אחרים באותה פרשה. לטענתה עונשם של האחרים נע בין מאסר בפועל למבצעים עיקריים לבין מאסר בעבודות שירות למסייעים וכי לגבי חלקם הוגש ערעור על ידי המדינה על קולת העונש.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ כענישה הצופה פני עתיד. לטענתו עונש זה בא בגדר מתחם העונש ההולם הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ברף הנמוך לבין מאסר קצר שירותה בעבודות

שירות ברף העליון. בטיעוניו הדגיש כי תיקון כתב האישום נעשה בעניינים מהותיים- נמחקה העובדה כי הנאשם קיבל תמורה לעבירה שביצע וסעיף האישום תוקן לסיוע. בטיעוניו ציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם והפנתה גם לאמור בתסקיר בעניין זה. לטענתו, עונש בדמות של עבודות שירות יגרום לכך שהנאשם יאלץ לעזוב את מקום עבודתו ולא יוכל לעמוד בתשלומי המזונות לילדיו כפי שהתחייב בהסכם גירושין שהוגש ובתשלומי דמי שכירות עבור דירה בה הוא מתגורר. על כן טען כי עונש מסוג זה יפגע בצורה קשה בנאשם ובשלושת ילדיו, ויש על להסתפק בעונש המומלץ בתסקיר.

דברי הנאשם.

הנאשם טען בעניין נסיבות ביצוע העבירה ומסר כי המדובר היה ברכב בעייתי אשר אמיר חאג יחיא ביקש ממנו למסרו לפירוק ממילא. הנאשם טען כי הכיר רק את אמיר ומעשיו בוצעו תחת השפעתו ומתוך שסבר כי חיסרון הרכב לא יפגע בחברה בה עבד. הנאשם מסר כי עשה טעות והוא מתנצל על כך וכי הוא חושש שעונש של עבודות שירות יפגע בו מבחינה כלכלית ונפשית לפי שיגרום לפיטוריו ממקום עבודתו ולא יכול לפרנס ילדיו ולשלם מזונותיהם.

דין והכרעה.

הנאשם שלפני הורשע, על יסוד הודייתו, בביצוע עבירה של סיוע לגניבת רכב בצוותא.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין הליך גזירת העונש מחולק לשלושה שלבים. בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה ותוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב השני יש לבחון האם יש מקום לחרוג מן המתחם משום שיקולי שיקום ברף התחתון או משום שלום הציבור ברף העליון. בשלב השלישי ובאין מקום לסטות מהמתחם כאמור- יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה: הנאשם סייע לגניבת רכב השייך למעסיקתו אצלה עובד הוא עד היום כמנופאי. לנאשם הייתה גישה לרכב במסגרת תפקידו ועבודתו בחברה. הנאשם מסר את קוד הקודן לאדם בשם אמיר חאג יחיא וכן מסר לו את מפתחות הרכב על מנת שישוכפלו. במועד בו בוצעה גניבת הרכב היה זה הנאשם אשר מסר לאמיר את מקום חניית הרכב. התוצאה של מעשיו אלה של הנאשם היא כי הרכב נגנב. הצדדים לא מסרו פרטים אודות גורל הרכב ויש להניח כי הרכב לא הושב לבעליו. כתב האישום תוקן באופן בו העובדה כי הנאשם קיבל תמורה בגין מעשיו נמחקה. דומה כי לא יכול להיות חולק שמעשיו של הנאשם הם שאיפשרו את ביצוע העבירה של גניבת הרכב וכי לולא מעשיו לא היה בידי האחרים לבצע את הגניבה. המדובר במעשה מתוכנן כאשר חלקו של הנאשם, על אף כי בגדר מסייע, הינו מהותי ואקטיבי. לצד זאת יש להתחשב בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. בעניין זה התרשם שירות המבחן כי הנאשם ביצע את המעשה על רקע משבר זוגי אשר הובילו להתנהגות אימפולסיבית. הנאשם טען כי ביצע את המעשה בתגובה ללחץ שהופעל עליו מצדו של אמיר וכי סבר כי בשל מצבו הבעייתי של הרכב ממילא לא ייגרם נזק לחברה כתוצאה מחיסרון הרכב.

עבירות של גניבת רכב הינן עבירות הנעשות, על פי רוב ולפי שהניסיון מלמד, על ידי קבוצות עברייניות כאשר לכל אחד מחבריהן תפקיד במעשה הפשע. במקרה שלפני לא נטען ולא הוכח כי הנאשם היה חבר באותה קבוצה ואף לטענתו לא הכיר את האחרים מלבד את אמיר. בחינת כל אלה לצד מידת הפגיעה בערכים המוגנים שאין צורך להכביר אודותיהם במילים מובילה למסקנה כי מידת החומרה במעשים הינה ברף בינוני.

תופעת גניבות הרכב טרם סרה ממחוזותינו אף לא הצטמצמו מימדיה. דומה כי עברייני רכוש מוצאים לעצמם דרכים מתוחכמות - התואמות את ההתקדמות הטכנולוגית בתחום מיוגן רכבים - על מנת לשלול רכבים מבעליהם תוך איגוד כנופיות ושכלול שיטות יצירתיות. בהתאם לכך מדיניות הענישה העקבית בעבירות של גניבת רכב הינה מחמירה הכוללת, בדרך כלל, רכיב עונשי ממשי. יפים בעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]:

"...כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

בהתחשב באמור לעיל אני סבור כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה בה הורשע הנאשם נע בין צו של"צ ועד למספר חודשי מאסר בפועל. אני מקבל, אפוא, את עמדת באת כוח המאשימה לפיה על גבולו התחתון של מתחם הענישה לעמוד על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לטעמי, עמדה זו אינה עולה בקנה אחד עם נסיבות ביצוע מעשה העבירה על ידי הנאשם. אמנם לא הוצגו לפני כל כתבי האישום וגזרי הדין של מעורבים אחרים בפרשה זו, למעט גזר הדין שניתן בעניינו של אליעד בנאיסטי. על פי גזר דין זה עונשו של אליעד בנאיסטי בגין שלושה אישומים בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע ובשתי עבירות של ניסיון לגניבת רכב בצוותא הועמד על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. ראוי לציין כי גזר דינו של בנאיסטי שונה בערעור על פי פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל (ראו פסק הדין מיום 13.4.16 בעפ"ג 6010-03-16).

באשר לעונש הראוי לנאשם בגדרי המתחם התלבטתי רבות ומלאכת גזירת הדין לא הייתה קלה. בסופו של יום הבאתי בחשבון השיקולים את כל אלה הרלבנטיים. לחומרה: חומרת העבירה ומדיניות הענישה בעבירות של גניבות רכב, שהעבירה בה הורשע הנאשם הינה נגזרת ממנה, כמו במידת הפרת האימון שניתן לנאשם במקום עבודתו, כלפי מעסיקיו. להקלה בדין: הנאשם הציג לפני הסכם גירושין ממנו עולה כי הנאשם חב במזונות חודשיים עבור שלושת ילדיו בסך של 4,800 ₪, היות הנאשם נעדר עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא, תפקודו תקין ונורמטיבי, יציבות תעסוקתית ואחריות כלפי פרנסת ילדיו, הודה וחסך משאבי ציבור והביע חרטה וכי המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה, נסיבות חייו של הנאשם אשר הייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, ובשיתוף הפעולה המלא שגילה עם גורמי האבחון בשירות המבחן, באתי לכלל מסקנה כי העונש ההולם הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אשר על כן אלה העונשים אשר אני מטיל על הנאשם:

חודשיים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות - 15/6/2016.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה כנגד הרכוש מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס החשוד כגנוב.

קנס כספי בסך 3,000 ₪ או חודש ימי מאסר תמורתו.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקיד סכום כסף כערובה לשחרור הנאשם ממאסר הרי שהקנס ישולם מתוך ההפקדה, תהא יתרה, תוחזר לאדם שהפקיד הסכום.

בהעדר הפקדה הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 1/8/2016. לא ישולם תשלום מהתשלומים הללו, יאסר הנאשם כאמור, ויתרת הקנס תעמוד לפירעון מיידי.

איני מוצא להטיל בנוסף על העונשים לעיל פסילה של רישיון הנהיגה על מנת להימנע מגדיעת מקור פרנסת ילדיו של הנאשם לפי שעבודתו כרוכה ברישיון נהיגה.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י' אייר תשע"ו, 18/05/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי